

Til disse Bemærkninger kan jeg indskrænke mig.

Halsted: Jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger om Ændringsforslaget under Nr. 193. Ogsaa jeg nærer fuld Sympati for, at dette Spørgsmaal kunde blive løst. Men jeg har ikke kunnet faa den Betænkning, der er afgiven til Finansudvalget, gennemarbejdet saaledes, at jeg har kunnet faa Klarhed over, hvorledes disse Arbejders Lønninger staa i Forhold til de civile Lønninger paa disse forskellige Omraader. Det maa først gøres. Og dertil kan jeg ligesom den sidste ærede Taler føje, at denne Sag er af den Natur, at Forslag i saa Henseende bør fremkomme ved Regeringens Initiativ. I hvert Fald er det mig ikke muligt, naar jeg ikke kan overse, hvorledes disse Løsninger staa i Forhold til de civile Lønninger, der nogenlunde kunde paralleliseres dermed, at tage Stilling til Sagen paa det nuværende Tidspunkt. Jeg antager, og jeg ønsker, at Regeringen, naar Lejlighed dertil nu kommer, vil tage Spørgsmaalet under Overvejelse, saa at vi kunne faa et Forslag, det er muligt at overse.

Martin Olsen: Jeg vil tillade mig at støtte de Ændringsforslag, der foreligge fra Socialdemokraterne i Finansudvalget, saavel det, der her er Tale om, som det tilsvarende, der vedrører Marineministeriet. Jeg vilde have sat meget stor Pris paa, om det havde været muligt, at ogsaa vi almindelige Medlemmer kunde have faaet den Kommissionsbetænkning at se, der nu foreligger. Vi høre fra Finansudvalgsmedlemmer, at de ikke have haft Tid til at sætte sig ind i den, og det er meget troligt, naar den kun har foreligget i faa Dage. Det er, saa vidt jeg ved, et ret umfangsrigt Værk, indeholdende Tabeller o. s. v., saa det kan tage Tid at studere det. Men jeg maa sige, som jeg hele Tiden har sagt, at jeg venter mig ikke meget af denne Kommissions Arbejde, naar jeg ser paa den Skrivelse, der foreligger under Nr. 107 i Bilagene, for der staa Konklusionen af Betænkningen, og denne Konklusion gaar ud paa, at man ikke for Tiden kan anbefale Forhøjelser, og Præmisserne maa vel sagtens være derefter. Imidlertid skal man ikke bedømme nogen uset eller uhørt, og jeg vil derfor, forinden jeg kan udtale mig med større Bestemthed om Værdien af denne Kommissions Arbejde, ønske, at Betænkningen maa blive fremlagt i Bureauet, saa at vi Med-

lemmer udenfor Udvalget ogsaa kunde faa den at se. Derved vilde man i højere Grad blive i Stand til at komme under Vejr med, hvad Betænkningen indeholder, og hvor værdifuld den er. Jeg vil derfor tillade mig at rette den Henstilling til Finansudvalgets Formand eller Finansudvalget, at det Eksemplar, som Finansudvalget har haft til Raadighed, maa blive fremlagt i Bureauet. Hvis ikke det kan lade sig gøre, vilde maaske den højtærede Forsvarsminister afse endnu et Eksemplar til Fremlæggelse i Bureauet.

Halsted: Jeg glemte at sige, at det Ønske, som nu blev fremsat af den ærede sidste Taler, allerede af mig i Dag er udtalt i Finansudvalget, hvor jeg fik Anmodning om at henvende mig til Forsvarsministeren med Anmodning om, at Kommissionsbetænkningen maa blive fremlagt i Bureauet, og Ministeren har dertil svaret, at det havde han intet at erindre imod. Der er nemlig mange andre end Finansudvalgets Medlemmer, som ere interesserede i at gennemse dette Aktstykke.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Jeg takker det højtærede Finansudvalg, fordi det enstemmigt har tiltraadt alle de af mig til § 22 stillede Ændringsforslag, og der er for dette Afsnits Vedkommende kun saare liden Anledning for mig til at opholde det høje Ting ved at knytte flere Bemærkninger dertil. Dog skal jeg gøre en Undtagelse med Hensyn til det Ændringsforslag, der er omtalt af flere ærede Medlemmer, og som gaar ud paa at bevilge et Beløb af 8,500 Kr. til Udstationering af Heste. Der har været ført Forhandling med Finansudvalget angaaende denne Sag, og af Forsvarsministeriet har der været gjort forskellige Forsøg paa om muligt at faa dette Forhold forbedret. Men det er altsaa endt med det Forslag, som nu er tiltraadt af det ærede Udvalg, og som gaar ud paa, at Foderværterne faa de vedkommende Heste gratis befordre indtil en Afstand af 4 Mil fra deres Hjem, hvortil det her foreslaaede Beløb skulde anvendes. Der er nemlig ikke saa faa Foderværter, der have henvendt sig til Ministeriet og sagt, at naar de kunde faa denne Indrømmelse, at de ikke skulde betale Fragten for Hestene fra Garnisonsstedet hele Vejen til Hjemmet, men kunde faa Betaling udredet af Statskassen, saaledes at de kunde afhente Hestene ved en Station, der ikke laa mere end 4 Mil fra deres Hjem, vilde de være tilfreds-